

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagssamlingerne 1908—09 og 1909—10 fremsattes af Regeringen i Landstinget et Forslag til Lov om Retsafgifter, der i alt væsentligt var overensstemmende med det af den sidste Proceskommission reviderede ældre Kommissionsforslag, dog at ifølge et af Finansministeriet fremsat Ønske dette Forslags Regler om Tinglæsningsafgifter vare udskudte til Behandling i en særlig Lov, jfr. nu Lov Nr. 109 af 13. Maj f. A. I den sidste ovennævnte Rigsdagssamling blev Lovforslaget underkastet 3 Behandlinger i Landstinget og derefter oversendt til Folketinget, hvor det dog ikke naaede at komme til Behandling.

Skønt den i Retsplejeloven hjemlede nye Procesmaade i og for sig ikke behøver at medføre Ændringer i andre af de nuværende Gebyrregler end dem, der vedrøre den egentlige Domsbehandling, jfr. Sportelreglement 22. Marts 1814 1ste Afdeling, tilsigtede det af Regeringen tidligere forelagte Lovforslag at give en samlet ny Sportellov, saaledes at Sportelreglementet og alle dertil sig sluttende senere Love helt kunde bortfalde, naar Retsplejeloven traadte i Kraft. Medens en saadan Kodificering af de nuværende, til Dels noget komplicerede, Gebyrregler i og for sig kunde være ønskelig, medførte de i Forslaget paa flere Punkter indførte nye Principper for Gebyrberegningen af Fogedforretninger og Tvangsauktioner dels i visse Henseender en utvivlsom særdeles betydelig Nedgang i Statens Indtægt af Retsgebyrerne — og dels i det hele en Usikkerhed med Hensyn til, om Afgifterne fremtidig vilde blive større eller mindre end de nuværende Afgifter. Da den finansielle Situation maa opfordre til Varsomhed i Henseende til al unødvendig Omlægning af Statens nuværende Afgifter, har Regeringen fundet det rettest at indskrænke den nye Retsafgiftslov til i det væsentlige kun at angaa Afgifterne af Domsbehandling, saaledes at de nuværende Gebyrbestemmelser i øvrigt indtil videre forblive gældende. Herved undgaar man ogsaa foreløbig at tage Stilling til flere af de Punkter, hvor der var Divergens mellem det tidligere Regeringsforslag og det af

Landstinget vedtagne Forslag. Det er dog fundet rimeligst at gøre de nye Regler om Betaling for Udskrifter og Attester anvendelige ogsaa udenfor Domssager.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser kan i øvrigt gøres følgende Bemærkninger, der for en Del ere hentede fra Kommissionsforslagets Motiver til de paagældende Bestemmelser.

Kapitel I.

De foreslaaede Regler stemme i alt væsentligt med Forskrifterne i det tidligere Forslags 1ste Afsnit.

ad § 1.

De i denne Paragraf hjemlede Afgifter skulle fremtidig træde i Stedet for alle de Afgifter og Byrder, som nu hvile paa Retsplejen, og der vil følgelig ikke blive Tale om at opkræve andre Afgifter, som nu erlægges i visse Tilfælde foruden Retsgebyrerne, f. Eks. den Ydelse til Justitskassen, som i Henhold til Forordning 23. December 1735 § 11 af Højesteret altid paalægges den tabende.

§§ 3 og 4

stemme i Hovedsagen med den gældende Ret.

ad § 5.

Medens Retterne ikke efter den gældende Ret ere beføjede til at lade Afgifter tilbagebetale, som uden Skyld fra Parternes Side ere forarsagede ved urigtig Behandling af Sagen for Retten, er der i denne Paragraf optaget en saadan Regel, navnlig for at der i den første Tid efter den nye Procesmaades Indførelse, hvor Dommerne endnu ikke have levet sig ind i de nye Former, kan være en let Adgang til at raade Bod paa skete Fejltagelser. Rettens Nægtelse af at anvende den her hjemlede Beføjelse til Tilbagebetaling kan ikke gøres til Genstand for Kære.